

ขวัญชนก ศรีนอก 2549: ทักษะคตินักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครราชสีมา ที่มีต่อสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้) สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญวงศ์ ไทยอุดคำ, Ph.D. 113 หน้า ISBN 974-16-2922-2

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครราชสีมา รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติต่อสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3 และระดับช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนที่เป็นสมาชิกสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน 6 แห่ง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 388 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยวิธีไคสแคว์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่รับราชการ มีความถี่ในการเข้าใช้ประโยชน์สวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน จำนวน 1 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 69.3 มีการเข้าร่วมกิจกรรมในสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนจำนวน 1 กิจกรรมต่อสัปดาห์ หรือมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 65.7 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากบอร์ดประชาสัมพันธ์มากที่สุด ร้อยละ 72.2 มีการเรียนวิชาเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน จำนวน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือมากกว่า ร้อยละ 79.6 โดยต้นไม้ที่นำมาปลูกในสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนส่วนใหญ่แล้วครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ ร้อยละ 45.9 และกลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกชมรมนักพฤกษศาสตร์น้อยหรือนักอนุรักษ์ร้อยละ 41.5 ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 สำหรับทัศนคติของนักเรียนต่อสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 82.8 โดยร้อยละ 74.0 ไม่เห็นด้วยกับการจัดทำป้ายชั่วคราว ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน พบว่า เพศ การเป็นสมาชิกชมรม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน และจำนวนชั่วโมงที่เรียนเกี่ยวกับสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางการจัดการเชิงบูรณาการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์